

ת"פ 32224/01/15 - מדינת ישראל נגד אילן מורגן

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 32224-01-15 מדינת ישראל נ' מורגן(עציר)

בפני
בעניין: כב' השופט חאלד כבוב
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד יוני לבני ומאור
ברדיצ'בסקי

המאשימה

נגד

אילן מורגן (עציר) ע"י ב"כ עו"ד עמית בר

הנאשמים

גזר דין

פרטי האישום:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירות המיוחסות לו בכתב האישום: שלוש עבירות של הנעה בדרכי תרמית לפי סעיף 54(א)(1) לחוק ניירות ערך, תשכ"ח-1968 (להלן: "**חוק ניירות ערך**"), או עבירה זו ביחד עם סעיף 29(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות - עשרות עבירות לפי סעיף 415 לחוק העונשין, או עבירה זו ביחד עם סעיף 29(ג) לחוק העונשין; רישום כוזב במסמכי תאגיד - שלוש עבירות לפי סעיף 423 לחוק העונשין; עבירת מרמה והפרת אמונים בתאגיד לפי סעיף 425 לחוק העונשין; ואיסור הלבנת הון - עשרות עבירות לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 (להלן: "**חוק איסור הלבנת הון**").

2. על פי המפורט בכתב האישום, חברת אפולו השקעות בע"מ (להלן: "**אפולו השקעות**") שנקראה עד לחודש פברואר 2010 "גלאור הגינות פיננסית בע"מ", היא חברה לניהול תיקים מחיפה, ובתקופה הרלוונטית ניהלה תיקי השקעות לעשרות לקוחות ושווי הנכסים המנוהלים שלה עמד על מיליוני שקלים.

חברת אפולו אחזקות בע"מ (להלן: "**אפולו אחזקות**") שנקראה קודם "ליברטי שוקי הון בינלאומיים בע"מ", היא חברה פרטית שנוסדה בשנת 2008 ומענה בתל-אביב, והיא בעלת השליטה באפולו השקעות.

3. בחודש יולי 2008, רכש מורגן, הנאשם, את אפולו השקעות באמצעות אפולו אחזקות שבה החזיק 90% מהמניות ובחודש יוני 2009 חתם הוא על הסכם במסגרתו העביר את מניותיו באפולו השקעות לנתן מלמד (להלן: "**נתן**") בנאמנות עיוורת. החברה דיווחה על כך לרשות לניירות ערך וכן דיווחה על התפטרותו של מורגן מתפקידו כדירקטור בחברה כאשר תחתיו נכנס נתן מלמד.

חרף זאת, היה מורגן גורם מעורב, דומיננטי ובעל השפעה הן בענייניה השוטפים של החברה לרבות שיווק וגיוס

לקוחות, גיוס עובדים לחברה וחתימה על שיקים הקשורים לפעילותה; הן בקביעת אסטרטגית ההשקעות בחברה ועל כן הוא היה נושא משרה בחברה.

4. החברות Clobal Capital & Financial Corp (להלן: "**גלובל קפיטל**") ו-Prudential Global Real Estate Corp (להלן: "**פרודנשל**") הן שתי חברות ציבוריות שהתאגדו בשנת 2011 בקנדה, בעלות אותה כתובת והן חולקות את הכתובת עם מספר חברות נוספות כאשר עד ל-23.8.2012 נסחרו שתי החברות בבורסה לניירות ערך בפרנקפורט.

מורגן היה בעל השליטה ושימש כדירקטור ונשיא של גלובל קפיטל ועימו נרשם גם נתן כדירקטור בחברה כאשר מורגן היה מורשה חתימה, חתם על מסמכי החברה ושימש איש הקשר שלה. אחת מתוכניות החברה הייתה לרכוש את אפולו השקעות.

מורגן שימש גם כבעל שליטה, דירקטור ונשיא של פרודנשל. יחד עם מורגן נרשמה זואי, בתו של הנאשם, בת 17 בעת התאגדות החברה כדירקטורית יחידה בה. חלק מבעלי המניות הרשומים בגלובל קפיטל ופרודנשל נרשמו על ידי מורגן ללא ידיעתם ובלי שקיבל אישורם.

חברות אלה נעדרו פעילות כלכלית של ממש.

5. חברת Vanguard Global Financial Group Ltd (להלן: "**ונגארד**") היא חברה ישראלית שהוקמה בשנת 2001 על ידי מורגן ונתן. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום שימש מורגן מנכ"ל ויו"ר דירקטוריון החברה והיה בעל שליטה בה באמצעות גלובל קפיטל. כמו כן, היה מורשה חתימה יחיד בחשבון הבנק של החברה.

כך גם מפרט כתב האישום עניין של חברות נוספות כגון: Advanced Medical Solutions (להלן: "**מדיקל**"), Global Bonds Fund Inc (להלן: "**גלובל בונדס**") ו-פרודנשל חברה לנאמנות בע"מ (להלן: "**פרודנשל נאמנות**") שהיו קשורות בדרך כזו או אחרת לנאשם עצמו.

6. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, שהינה מחודש ספטמבר 2011 ועד לסוף שנת 2012, מורגן קיבל כספים במרמה שהשקיעו לקוחות אפולו תוך שהוא מסתיר את זיקתו למניות גלובל קפיטל ופרודנשל שנרכשו לתיקי לקוחות אפולו, הוא הסתיר את העובדה מאותם לקוחות שהחברות נעדרות פעילות של ממש וכן הסתיר את העובדה שהוא זה שמכר להם ישירות או בעקיפין מניות של החברות הנ"ל ושלשל את הכסף לכיסו.

סיפור המעשה הוא כמפורט על פני עמודים רבים בכתב האישום, ובקצירת האומר, הנאשם הניע את דוד מלמד, אשר שימש באותה התקופה מנהל השקעות ובעל רישיון ניהול התיקים היחיד באפולו, לרכוש בכספי לקוחות אפולו השקעות את אותן מניות של החברות חסרות הפעילות הכלכלית, כאשר הוא מוסר לו שתי כתבות עיתונאיות שכוללות מצגי שווא, בין היתר בגין טיב הפעילות של החברות בעסקאות שהחברות נזכרות בהן, כאשר לחברות נשוא הכתבות אין כל קשר וזיקה לחברות הרשומות בקנדה ונמצאות בבעלות הנאשם, אך יש להן שם דומה. במקביל, ביצע הנאשם מסחר בבורסה בפרנקפורט שהביא להעלאת השער של מניות אותן חברות קנדיות שרשומות בקנדה והן בשליטתו ובבעלותו, חברות חסרות כל תוכן כלכלי, כאשר עליית השער הינה בעשרות אחוזים ובכך הוא יצר מצג של מסחר ער במניות אותן חברות, בכך שכנע את דוד מלמד לקנות את המניות תוך שהוא מפעיל עליו לחץ, מלמד רכש מניות במחיר הרבה יותר גבוה מהממוצע בשתי חברות ללא כל תוכן אמיתי כאשר היה זה הנאשם שמכר בעצם למלמד את המניות, בין בדרך ישירה באמצעות חברה בבעלותו או באמצעות ברוקר גרמני

שהעביר את הכסף מהמכירות לנאשם.

7. בחודש אוגוסט 2012, החליטה בורסת פרנקפורט להפסיק את המסחר בשתי מניות אלה לצורך הגנה על המשקיעים וכאשר עובדה זו נודעה לחלק מלקוחות אפולו, אלה מבין הלקוחות שמכירים את בורסת פרנקפורט, הם פנו מיידית לדוד מלמד והציגו שאלות בנדון, זה פנה לנאשם והנאשם השיב שאין שום בעיה בנוגע לחברות אלה שעומדות לחלק דיבידנד ולהימכר לשתי חברות גדולות, הציג בפני מלמד עסקאות גדולות שהחברות האלה ייקשרו בהן על ידי חברת ראסל, שבדיעבד מסתבר שאין כל אמת בין הפרסום לבין המציאות.

במעשיו גרם הנאשם לפגיעה קשה בכיסם של המשקיעים בחברת אפולו, גרם להם לחסרון כיס של כ-1.5 מיליון ש"ח לפחות, שאותם גרף לכיסו.

כתב האישום בת"פ 16048-09-10 מדינת ישראל נ' מורגן, בית המשפט השלום בתל אביב

8. הנאשם ביקש לצרף במסגרת הסדר הטיעון אליו הגיע עם התביעה תיק נוסף שהתנהל נגדו בת"פ 16048-09-10 בבית המשפט השלום בתל-אביב מזה תקופה לא קצרה, והתנהלו שם ישיבות הוכחות רבות, כאשר לפי המפורט בכתב אישום זה שכולל ארבעה אישומים, הורשע הנאשם בסופו של דבר בעבירות הבאות: קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות- 9 עבירות לפי סעיף 415 לחוק העונשין; עבירות מנהלים ועובדים בתאגיד לפי סעיף 424(1) + 424(2) לחוק העונשין; עבירה של מרמה והפרת אמונים בתאגיד לפי סעיף 425 לחוק הנ"ל, כל זאת נשוא האישום הראשון, בעוד שבאישום השני הורשע הנאשם ב-23 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות; עבירת מנהלים ועובדים בתאגיד ועבירת מרמה והפרת אמונים בתאגיד, באישום השלישי, הוא הורשע בעבירה של גניבה בידי מורשה לפי סעיף 393 לחוק העונשין ובאישום הרביעי בעבירה של עשיית פעולה ברכוש, בידיעה שהוא רכוש אסור לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון.

פרשייה זו אשר נידונה בפני בית המשפט השלום קדמה לאישום שנדון בפניי. צוין שהנאשם נהג להשתמש במספר שמות, אותה עת אוגוסט 2007, שב לארץ מארה"ב לאחר שריצה שם מאסר ממושך בגין עבירות תרמית, כאשר השניו בשם נועד להסתיר את עברו הפלילי. הנאשם שינה את שמו כאמור חמישה ימים לאחר הגיעו לארץ לאילן מורגן בעוד ששם משפחתו הקודם היה מיקא-ארבל.

הוא הקים בארץ את חברת מורגן לומברד השקעות בינלאומיות בע"מ (להלן: "**מורגן השקעות**") כשמו הוא, תוך ניסיון לנצל את המוניטין של בית ההשקעות מורגן סטנלי שהוא אחד מבתי ההשקעות הגדולים בעולם, ותוך שהוא משתמש במשרדי החברה לצורך שיווק תוכנית השקעות גרנדיזית לציבור החרדי. הוא הציע למשקיעים להשקיע את כספם בנכסים פיננסיים תוך שהוא מבטיח להם שהשקעתם היא חסרת סיכון תוך הבטחה לקבלת תשואה בלתי ריאלית בעליל בשיעור של 2%-3% לחודש, בין 24% ל-36% תשואה לשנה, כאשר הוא מציין בפני המשקיעים, כדי לשכנעם להשקיע את כספם, כי ההשקעות מבוצעות תחת פיקוח של רואה חשבון ממונה ידוע ומגובים בבטחונות הרמטיים במלוא סכום ההשקעה ומגדיל לעשות כאשר מציין בפניהם דבר קיומו של עו"ד הממונה על ההסכם כאשר כל הבטחות אלה היו חסרות כיסוי, נעדרות כל אחיזה במציאות, פרי המצאה של הנאשם שנועדה כל כולה לשכנע את אותם משקיעים מהמגזר החרדי, שאין להם אומן רב במערכת הבנקאית, להשקיע את כספם דווקא בתוכנית התרמיתית שהוצגה להם. הנאשם פעל בעצמו וגם באמצעות משווקים מטעמו להציג מצגים שקריים ובמסגרת מצגים אלה טען בפני אותם משקיעים פוטנציאלים שהוא גאון כלכלי, כוכב וולסטרט, מולטי מיליונר ובד בבד מבטיח לתרום מיליונים למוסדות חרדיים, מפזר סיפורים על חברות עם מפכ"ל המשטרה תוך הסתרת עברו

הפלילי, מדגיש כי התוכנית נעשית ויוצאת לפועל באמצעות חברה שיש לה רישיון לניהול תיקים, מתיימר להציג את חברת מורגן השקעות (חברה בעלת רישיון לניהול תיקים המפוקחת על ידי רשות ניירות ערך) כמעורבת בתוכנית שלו תוך הטעיה בגלל השמות הדומים, וכך הוא הצליח לגייס 33 קורבנות שהשקיעו בחברה מעל 3.5 מיליון ש"ח, בין בשיקים או במזומן, כאשר הוא השתמש במרבית הכסף לשימושים אישיים, רוכש בית השקעות בשם גלאור בחיפה, מקים חברה פרטית בבולגריה ובחלק מהכסף עושה שימוש לצורך תשלומים ראשוניים של ריבית לאותם משקיעים.

לטענת המאשימה הוחזרו למשקיעים בממוצע כ- 20%-30% מסכום השקעתם.

פרטי ההסדר:

9. ביום 10.3.2015 התייצבו הצדדים בבית המשפט לאחר הליך גישור שהתקיים בפני כב' השופט נויטל והודיעו לבית המשפט על הסדר הטיעון שכלל בתוכו צירוף התיק הפלילי שהתנהל בבית המשפט השלום בתל אביב כמפורט לעיל. הנאשם ביקש לחזור בו מכפירתו שם, להודות במיוחס לו. במסגרת ההסכם עתרה התביעה, בהסכמה, להטלת עונש מאסר לתקופה של 68 חודשים, ובנוסף עתרה להטלת קנס כספי לא גבוה חלף תקופת מאסר של חודשיים וחצי, כך שהנאשם ירצה 70.5 חודשי מאסר במידה ולא יעמוד בתשלום הקנס (לפי שהוצהר, הנאשם הוא חסר יכולת כלכלית ועל כן, הצדדים צפו במשותף שהוא לא יוכל לעמוד בתשלום הקנס, וחלף תקופת המאסר נקבע בהתייחס לעובדה זו).

כמו כן, עתרו הצדדים להטיל על הנאשם מאסר על תנאי לשיקול דעת בית המשפט וקנס כספי משמעותי גם כן לפי שיקול דעת בית המשפט.

הנאשם הודה כאמור בעצמו, באמצעות בא כוחו, בשני כתבי האישום ונעתרתי לבקשתו לדחות את הטיעונים לעונש לישיבה נדחית.

שיקולים לכיבוד הסדר טיעון:

10. על כיבוד הסדר טיעון עמד בית המשפט העליון בשורה ארוכה של פסקי דין ובהרחבה מיוחדת בע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ז(1) 577 (להלן: "פרשת פלוני") מפי כב' השופט ד' ביניש כתוארה דאז, שם הכיר בית המשפט בתרומתם וערכם של הסדרי הטיעון לטובת ההליך המשפטי, הדגיש את האינטרס הציבורי בקיומו של מוסד זה, ההצדקה הרעיונית ביתרונות ההסדר שעולים לאין שיעור על חסרונותיו ומכאן הצורך לכבד הסדר טיעון:

"ככלל, בית המשפט יראה לקיים את הסדר הטיעון בשל הטעמים הקשורים בחשיבותם ובמעמדם של הסדרי הטיעון. עם זאת תמיד חייב בית המשפט עצמו לשקול את השיקולים הראויים לעונש... במסגרת בחינתו של העונש המוצע ייתן בית המשפט דעתו על כל שיקולי הענישה הרלוונטיים ויבחן אם העונש המוצע מקיים את האיזון הדרוש ביניהם..."

בע"פ 3068/10 פלונית נ' מדינת ישראל (1.11.2010), ציין כב' השופט י' דנציגר:

"...האינטרס הציבורי מחייב כיבוד הסדרי הטיעון שאם לא כן עלול לחול

כרסום במעמדו של מוסד הסדרי הטיעון כמכשיר המגביר את היקף האכיפה, וכתוצאה מכך תיפגע גם יכולת ההרתעה..."

בהמשך פסק הדין בפרשת פלוני ניתח בית המשפט העליון את השיקולים שעל בית המשפט לשקול בבואו לבחון הסדר טיעון שמוצג לפניו. מחד, אינטרס הציפייה שמפתח הנאשם שבית המשפט יכבד הסדר טיעון שטומן בחובו ויתור הנאשם על הליך משפטי ראוי, תוך הסכמה להודות בעבירות ובעובדות שלא הוכחו מעבר לכל ספק סביר, אמונת הנאשם שבית המשפט יכבד הסדר טיעון שהושג בינו לבין התביעה האמונה על שמירת האינטרס הציבורי וכל זאת מעבר לשיקולי היעילות, הגברת האכיפה וההרתעה. כמו כן, בית המשפט בוחן את הקשיים שעומדים בפני התביעה במישור הראייתי, בוחן ושוקל את החיסכון בזמן שיפוטי, במשאבי התביעה והמדינה, כמו גם בזמנם של העדים ושיקולים נוספים - ולפיכך הנטייה היא לכבד את הסדרי הטיעון. זאת למעט מקרים חריגים ויוצאי דופן בהם מוצא בית המשפט לקבוע שהעונש שהומלץ על ידי הצדדים חורג במידה בלתי סבירה מהאינטרס הציבורי המוגן ואינו מאזן כראוי בין שיקולי הענישה הרלוונטיים.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש:

11. מדובר בהסדר טיעון עם עתירה משותפת להטלת עונש מוסכם בין הצדדים, כך שהטיעונים לעונש התבססו על נימוקים משותפים שנטענו על ידי באי כח הצדדים.

בדיון שהתקיים בפניי ביום 16.3.2015 ב"כ המדינה, עורכי הדין לבני וברדיצ'בסקי, הגישו לבית המשפט שלוש טבלאות:

הראשונה סומנה על ידי במ/1, הכוללת התייחסות מקיפה של פסיקה דומה ב-11 מקרים אחרים בהם נדון עניינם של נאשמים שביצעו עבירות דומות לעבירות בהן הורשע הנאשם או אף חמורות יותר, ובתי המשפט קבעו באותם מקרים מתחמי ענישה שעולים בקנה אחד עם העתירה לעונש בעניינו של הנאשם שבפניי, תוך אבחונים מתחייבים בשל שינוי בנסיבות.

הטבלה השנייה נשוא האישום הראשון בת"פ 16048-09-10 סומנה על ידי במ/2, כללה פירוט של שמות המלווים באישום הראשון, יום מתן ההלוואה, שיעור הריבית המובטח, סכום הקרן, חלקו היחסי של הקורבן ביחס לסך כל הכספים שקיבל הנאשם לידי וזאת בנוגע ל-33 קורבנות, הכל כמפורט בנספח א'.

הטבלה השלישית סומנה על ידי במ/3 והיא כוללת גם היא שמות של קורבנות נשוא ההליך שבפניי, עם פירוט של סכומי הכסף שהיו בחשבון ביום 4.11.2012 או 5.11.2012, חלקו היחסי של אותו קורבן ביחס לקורבנות אחרים ומפורטים בה סכומים מסכומים שונים, כאשר מוסכם בין הצדדים שסכום הכסף שנגזל מקורבנות העבירות הוא מעל ל-1.5 מיליון ש"ח.

ב"כ המאשימה ביקש להדגיש את העובדה שהנאשם החליף את שמו מספר פעמים, כל זאת כדי להקשות על קורבנות העבירה לגלות מידע בנוגע לעברו הפלילי והרשעותיו הקודמות, הוא החליף ארבעה שמות, כאשר מיד בסמוך לאחר נחיתתו בארץ, לאחר ריצוי עונש מאסר בארה"ב בגין עבירות תרמית, הוא דאג להחליף את שמו.

מדובר בריבוי עבירות, ריבוי קורבנות, סכומי כסף גדולים בהיקף של כ-5 מיליון ש"ח. מדובר בתכנון מוקדם, בשיטתיות של פעולה, בתחכום, בתקופת פעילות של שנתיים, במעשים שנבעו מבצע כסף, מעשים שנעשו על ידי

עבריי רצידיביסט שזמן קצר לאחר סיום ריצוי עונשו בארה"ב הגיע לארץ והחל במסכת מעשיו החמורים, נאשם שחרף הגשת כתב האישום כנגדו בבית משפט השלום בגין האישום שצורף, מתחיל במסכת פעילות נשוא האישום הנוכחי, גם היא מלווה בתחכום ומונעת מבצע כסף תוך התעלמות מרשויות החוק, נאשם מניפולטור שלא מהסס לגזול את כספם של אנשים קשיי יום, הונה ורימה אותם וגזל מהם את כספם, תוך שימוש באמצעים מתוחכמים, חלקות לשון ובאמצעי שכנוע של פיתוי כספי גבוה, הבטחות בדבר שמירה על ערך הכסף, פיקוח לכאורה של עורכי דין ורואי חשבון וכיוב' הבטחות ריקות מכל תוכן שנועדו להקל עליו את השלמת מעשיו התרמיתיים.

הלקוחות בתיק הראשון היו אנשים פשוטים מהציבור החרדי, בעוד שבתיק השני היו אלה דווקא משקיעים שסמכו על בית ההשקעות בעל רישיון לנהל תיקים, שידע לשמור על כספם, אך אלה גם אלה התבדו.

מדובר בנזק כספי גבוה שנגרם לקורבנות בשני התיקים כאשר לגבי חלק מהקורבנות מדובר בכספם היחיד ואלה נותרו ללא משענת כלכלית.

מעבר לפגיעה בקורבנות העבירה, יש להדגיש את הפגיעה הקשה בערכים המוגנים, אינטרס הרכוש, חופש הבחירה של הלקוחות, בעובדה שהנאשם ניצל לרעה את האמון שנתנו בו, מדובר בערכים של שקיפות והגינות בשוק ההון שנרמסו על ידי הנאשם במעשיו כאשר למעשים אלה יש השלכות רחב על אמון כלל הציבור.

הנאשם גם לא היסס לקנות חברה שעיסוקה ברישיון לניהול תיקים, כאשר הוא מסתיר מעיני כל שהוא שולט בחברה זו ועושה בה כבשלו, חרף העובדה שהוא לא מונה לכל תפקיד רשמי בחברה, אך הלכה למעשה הוא היה הנושא והנותן, זה שהתחייב בשמה של החברה, וזה שקיבל את ההחלטות בשמה, כך שמעשיו כל כולם נועדו להסתיר את מעורבותו הישירה בענייני החברה ולהציג בפני לקוחות החברה, כמו בפני הרשות לניירות ערך, מצג כוזב לפיו החברה מתנהלת בממשל תאגידי תקין וראוי, עם מנהלים ודירקטורים שמקבלים החלטות על סמך שיקולים ענייניים לטובת החברה, בעוד שהלכה למעשה מדובר במצג כוזב שנועד כל כולו להסתיר את מעורבותו של הנאשם בניהול החברה ושליטה בה. אילו מצג זה היה נודע הן לרשות לניירות ערך והן ללקוחות אזי הרשות היתה שוללת את הרישיון בעוד שהלקוחות היו דואגים מן הסתם להעביר את כספם לאפיק השקעה אחר.

באשר לנסיבות לקולא, גם אלה פורטו על ידי התביעה וההגנה תוך ששני הצדדים מציינים שבבואם לגבש הסדר טיעון עם מתחם ענישה מוסכם ביניהם, שני הצדדים שקלו הן את הנסיבות לקולא והן את הנסיבות לחומרה, ועל כן המליצו בפני בית המשפט את שהמליצו, לאחר שבחנו את אלה וגם את אלה, כאשר לצד הנסיבות לחומרה אין לשלול את הנסיבות המקלות, לרבות: הודאת הנאשם במסגרת הסדר טיעון, חסכון בזמן שיפוטי רב (יש לזכור שהתיק בבית המשפט השלום התנהל לאורך ישיבות הוכחות רבות מאוד), חסכון בזמנם של עדים. כמו כן, הוסיפו הצדדים שמדובר בנאשם לא צעיר בימים, בן 62 לערך, כאשר עם סיום ריצוי עונשו הוא צפוי להתקרב לגיל 70, נאשם שסובל ממצב נפשי ורפואי לא פשוטים, נאשם שככל הנראה לא נותרו בידו כספים והוא אף נעצר במשרד שם הוא התגורר נוכח מצוקתו הכספית, נאשם שהספיק להגיע להסדר כספי עם נושיו במסגרתם החזיר להם סכומים לא מבוטלים (התביעה טוענת להחזר של 20%-30% בעוד שההגנה טוענת להחזר של 50% לערך והיא אף תומכת את טיעונה במסמכים שתומכים בעמדה זו).

הסגור ביקש להדגיש את העובדה שמעורבים אחרים בפרשה הופטרו מאחריות פלילית חרף העובדה שמעורבותם היא לא מבוטלת, ובאישום הראשון היו אלה דווקא השניים הנוספים שיזמו את מתווה הפעילות המרמתי, הציעו אותו לנאשם לאחר שניסיונם להציעו לאחר כשל, אך בסופו של דבר וחרף מעורבותם המהותית, לא הוגש כנגדם כתב

אישום.

עו"ד בר הוסיף וציין שאמנם הוא לא טוען לפטור מאחריות פלילית בשל אכיפה בררנית, אך יחד עם זאת, שורת הדין והצדק מחייבת הקלה מסוימת עם הנאשם נוכח הפטור שהוענק לאותם מעורבים שחלקם גם הוא לא מבוטל.

עוד טען הסנגור בדבר מצבו הנפשי של הנאשם, בעיות נפשיות מהן הוא סובל שנים רבות, נכות בשיעור של 100% שנקבעה לו כתוצאה ממחלת האפילפסיה, אשפוזים פסיכיאטריים בעברו של הנאשם שאמנם לא מקנים לו פטור מאחריות פלילית, אך לבטח יש להתחשב בהם בבוא בית המשפט ליתן משקל לנסיבות המקלות, להשלכות של המאסר על נאשם שכזה, ועל הצורך להמשיך ולקבל טיפול רפואי בעודו במאסר.

עו"ד בר הדגיש את העובדה שהנאשם הוא חסר יכולת כלכלית עד כדי כך שחרף העובדה שבית המשפט הורה על שחרורו ממעצר, הוא לא יכל להמציא את הערבויות שנקבעו על ידי בית המשפט, ערבות בנקאית על סכום של 200,000 ש"ח, כאשר לדידו של הסנגור גם 100,000 ש"ח, התקשה הנאשם בגיוס ועל כן נותר הוא במעצר מאחורי סורג ובריח חרף החלטת בית המשפט על שחרורו בערבויות, ללמדך שמדובר בנאשם שסובל ממצוקה כלכלית קשה עד כדי כך שהוא לא יוכל להעמיד ערבויות שיבטיחו את שחרורו ממעצר.

זאת ועוד, הסנגור הוסיף וציין שמדובר במי שאחיו תמך בו וסייע בידו פרק זמן לא קצר אך גם זה התעייף בסופו של דבר מהצורך לפקח ולדאוג לנאשם, עד אשר כלו כוחותיו של האח והוא אף אינו מתייצב יותר לדיונים המשפטיים.

לנאשם בת מנישואים קודמים, בת 20 לערך שחיה בארץ זרה, לטענת הסנגור היא תמשיך לגור שם, כך שהנאשם מנותק כליל ממשפחתו, אף המשפחה הקרובה.

דברי הנאשם:

12. שמעתי את דבריו של הנאשם על מסלול חיים קשה שעבר, על פציעתו במלחמה, על מחלת האפילפסיה, על מעברו לחיים בחו"ל, תוך שזה מנסה לשכנע את בית המשפט שבבסיס מעשיו נשוא כתב האישום עמדה כוונה טובה של רצון לסייע לאותם אנשים פשוטים והוא נעדר כל כוונה לפגוע באותם אנשים. עם כל הכבוד, אין בידי לקבל דברים אלו, כפי שאפרט בהמשך.

דין וסיכום:

13. אין ספק ולא יכולה להיות מחלוקת בדבר העובדה שמדובר במסכת מעשים מורכבת, סבוכה, מרמית שנעשתה על ידי מי שתכנן מעשיו בקפידה ובתחכום כאשר תחילה הוא שינה את שמו, פתח חברות ריקות מכל תוכן פעילות כלכלית, חסרות ערך פיננסי ובשלב מתקדם יותר רכש חברה לניהול תיקים והציג בפני לקוחות אותה חברה מצג כוזב כדי לשכנע אותם לרכוש את מניות החברות הזרות, זאת ביודעו היטב שבעשותם כן הם שמים את כספם על קרן הצבי ואין שום סיכוי שהם יוכלו לקבל את כספם חזרה.

14. מעשי התרמית נשוא האישום שצורף (ת"פ 16048-09-10) מלמדים על נאשם חסר עכבות מוסריות שאינו בוחל במעשי מרמה כלפי יחידים מהמגזר החרדי שהולכו שולל על ידי הנאשם שהבטיח להם הבטחות שווא קוסמות בדבר תשואה חלומית של 24%-36% בשנה. עוד הציג להם כי הכספים מושקעים באפיקים פיננסיים בפיקוח של רואי חשבון ועורכי דין באופן שהשקעתם היא נעדרת כל סיכון, ותוך שהוא מציג את עצמו בפני אותם לקוחות כאשף וגאון פיננסי, כחבר של מפכ"ל המשטרה, כבעל כישורים וקשרים.

מי שפועל כך, לאחר שהסתבך בעבירות תרמית בחו"ל, ריצה עונש מאסר שם, חזר לארץ ומיד לאחר מכן שינה את שמו על מנת להקשות על כל מי שבא איתו במגע לברר פרטים לגבי עברו הפלילי, אינו יכול להסתתר מאחורי מסך של מסכנות ודלות כפי שהציג עצמו הנאשם.

15. אוסיף לכך את העובדה שחרף הסתבכותו של הנאשם בעבירות חמורות נשוא האישום בבית המשפט השלום בתל אביב ועוד בטרם הסתיים משפטו של זה, הוא החל במסכת מרמית נוספת נשוא כתב האישום שבפניי, מסכת שהיא חמורה לא פחות ואולי מתוחכמת יותר שקורבנותיה אינם מדלת העם אלא דווקא משקיעים בחברה לניהול תיקים שגם הם הולכו שולל יחד עם אותם גורמים ששימשו כנושאי משרה בחברה, שעה שאלה גם אלה, האמינו לנאשם עצמו שמדובר באפיק השקעה בחברות שמקום מושבן בקנדה ויש להן פעילות כלכלית משמעותית וראויה, צפוי לאותן חברות עתיד ורוד והן אמורות להירכש על ידי חברות גדולות שיבטיחו רווחים גבוהים לבעלי מניות באותן חברות.

הנאשם הקים את אותן חברות זרות, ידע שאין לכל אלה כל ערך ובסיס, ביצע מסחר עצמי במניות אותן חברות בבורסת פרנקפורט כדי להעלות את שערן של אותן חברות, ובדרך זו שכנע את לקוחות החברה לניהול תיקים לרכוש מניות של אותן חברות בידעו היטב שמדובר שוב פעם בכספים שמונחים על קרן הצבי ואין שום סיכוי בעולם שהם יקבלו אותם חזרה. במעשיו אלה הוכיח הנאשם שהוא אינו ראוי לאמון בית המשפט שהרי על הנאשם עצמו אין מורת הדין, הוא אינו נרתע מהמשך ביצוע עבירות מרמה מתוחכמות חרף הליכים שמתנהלים נגדו, ובכך מצביע על עצמו כמי שגם הסתבכות חמורה לא תניא אותו מלהמשיך במעשי מרמה דומים.

16. נכונים הם הדברים גם בנוגע לדברי הנאשם בדיון שהתקיים בפניי, אשר טען כי בבסיס מעשיו נשוא כתב האישום עמדה כוונה טובה של רצון לסייע לאותם אנשים.

דברים אלה של הנאשם עומדים בסתירה מוחלטת לאמור בכתב האישום שבו הודה הנאשם ללא כל הסתייגות, כאשר ברי לכל שהנאשם פעל מתוך מניע של בצע כסף, רצון להתעשר על חשבונם של אנשים קשיי יום, תוך התעלמות מוחלטת ממצוקתם של אלה והנזק הרב שנגרם להם, תוך הצגת מצגי שווא כוזבים ומרמתיים על מנת לשכנעם להפקיד את כספם בידיו, תוך יצירת גופים משפטיים חסרי תוכן של פעילות כלכלית כלשהי והצגתם של אלה בפני לקוחותיו כגופים כלכליים איתנים ויציבים, תוך פעולה בשני צדי המתרס, פעם כמשנע של לקוחות לרכוש מניות בחברות הזרות, ופעם אחרת כבעל שליטה בחברות הזרות שמקבל את כספם של המשקיעים בחברה המקומית, תוך שהוא יודע ידוע היטב שאין כל כיסוי למצג הכוזב אותו הוא הציג ללקוחות, ותוך שהוא גורף את הכספים לכיסו שלו.

סבירות הסדר הטיעון:

17. מתחם הענישה שנקבע במסגרת הסדר הטיעון הוא אכן סביר ואינו חורג מרמת הענישה הראויה והמקובלת בעבירות דומות, בהתאם לטבלה שהוצגה על ידי ב"כ המאשימה, על פי שנקבע על ידי בתי משפט שונים באותם פסקי דין שצורפו על ידי הצדדים.

גם סכומי המרמה והגניבה, קצת פחות מ-5 מיליון ש"ח, אינם גבוהים מהסכומים נשוא התיקים האחרים שהוצגו בפניי כך שלא אוכל לומר, מהבחינה הזאת, שמתחם הענישה חורג לקולא ואינו ראוי. יוער כי על פי ההסדר, הנאשם יחויב לפצות את קורבנותיו בסכום של 3 מיליון ש"ח, כפי שיפורט בהמשך.

יחד עם זאת, פירטתי לעיל מדוע לטעמי חרף העובדה שמדובר בסכומים נמוכים יותר מהסכומים נשוא כתבי האישום שהוצגו בפניי, הרי נסיבות ביצוע העבירות בשני כתבי האישום הם חמורים מאוד בעיני, עד כדי כך שאילו היה מורשע הנאשם ללא הסדר טיעון, אין ספק שהיה מוטל עליו עונש חמור בהרבה מזה שהצדדים המליצו בפני בית המשפט לאמצו.

משפיעל כפי שפעל הנאשם החל מריצוי עונש מאסר בארה"ב בגין עבירות מרמה, עבור לשינוי שמו עם הגעתו לארץ, ביצוע עבירות נשוא כתב האישום בבית משפט השלום בתל-אביב בתחכום לא מבוטל, ותוך התעלמות מוחלטת מהסבל והנזק שנגרם לאותם אנשים קשיי יום שהולכו שולל על ידי הנאשם שבחלקות לשון הוא שכנע אותם להשקיע את כספם תוך שהוא מציג בפניהם מצגים שקריים של השקעה לא מסוכנת בפיקוח ראוי ונאות, בעוד שביודעו ידוע היטב שמדובר בהבטחות שווא שנועדו להעשיר את כיסו שלו.

אם לא די באלה הרי שהנאשם הסתבך פעם נוספת, כאשר האישום הראשון עדיין מתנהל בבית המשפט השלום בתל-אביב, עובדה זו לא הרתיעה את הנאשם מלשוב ולעבור עבירות חמורות מאוד, מתוחכמות הרבה יותר מהאישום הקודם, תוך הקמת חברות זרות, רכישת חברה לניהול תיקים, תוך הצגת מצג כוזב לנושאי משרה ובעלי שליטה של אותה חברה אך גם בפני לקוחות אותה חברה, תוך עשיית עסקה עצמית במניות החברות הזרות והכל מתוך מטרה להעלות את שער המניות כדי לשכנע את אותם לקוחות לרכוש את מניות החברות הזרות ביודעו היטב שמדובר במצג כוזב, מזויף, שנוצר כל כולו על ידו מתוך כוונה להונות את אותם משקיעים - מי שעושה מעשים שכאלה, דינו מאסר מאחורי סורג ובריאח לתקופה ממושכת מאוד, הרבה יותר מהתקופה עליה המליצו הצדדים, הואיל ומדובר בהתנהגות חוזרת ונשנית מצד מי שאינו נרתע מרשויות החוק ואין מורא הדין עליו.

18. יחד עם זאת, שקלתי בנסיבות אלה אם ראוי להתערב בהסדר הטיעון מהסיבות שמניתי לעיל ויש להניח שהייתי נוטה להתערב בהסדר הטיעון אילו לא אותן נסיבות מקלות שפורטו על ידי באי כח הצדדים ויש לתת לנסיבות אלה את המשקל הראוי.

אין מדובר רק בגילו של הנאשם, בעובדה שאין אדם היום שסועד אותו, במי שאמור לרצות עונש מאסר לתקופה ממושכת מאחורי סורג ובריאח והוא ישתחרר כאשר גילו יהיה כ-70 שנים, אלא בעיקר הכוונה לנכותו של הנאשם כפי שהוכרה על ידי המוסד לביטוח לאומי בשל מחלת אפילפסיה, ומצבו הנפשי של הנאשם כמי שסבל מבעיות נפשיות.

נאשם בגילו של הנאשם, בנכותו ובמצבו הנפשי ניתן להניח בדרגת וודאות גבוהה שתנאי מאסרו ישפיעו עליו הרבה יותר מאשר אדם צעיר, בריא בגופו ובנפשו. שיקול זה בית המשפט לא יכול להתעלם ממנו, ובסופו של דבר אני מוצא לקבוע שחרף עמדת העקרונית שראוי היה להטיל על הנאשם עונש חמור יותר מזה שהומלץ עליו, הרי בשים לב לאותם עקרונות שנקבעו בפרשת פלוני, מצאתי בסופו של דבר לא להתערב בהסדר הטיעון ולכבד אותו, הכל כפי שיפורט בהמשך.

סוף דבר:

19. אשר על כן, ולאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות הרלוונטיות מצאתי כאמור לכבד את הסדר הטיעון ואני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 68 חודשים החל מיום מעצרו.

ב. קנס כספי בסך של 25,000 ש"ח או חודשיים וחצי חלף מאסר תחתיו.

הקנס ישולם עד ליום 1.6.2015. לא ישולם הקנס כאמור, יישא הנאשם תקופת מאסר כפי שקבעתי.

ג. 18 חודשי מאסר. הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר על אחת מהעבירות בהן הורשע או על ניסיון לעבור עבירה שכזו.

ד. אני מחייב את הנאשם לפצות את המתלוננים באישום שבפניי בסכום של 1 מיליון ש"ח בהתאם לפירוט שבנספח ב' לכתב האישום, שסומן על ידי במ/3 ובהתאם לחלקו היחסי של כל אחד מהקורבנות על פי אותה טבלה.

ה. אני מחייב את הנאשם לפצות את המתלוננים באישום שצורף מבית המשפט השלום בתל אביב (ת"פ 16048-09-10), בסכום של 2 מיליון ש"ח שיחולק בין המתלוננים, 33 במספר, לפי חלקם היחסי כמפורט באותה טבלה נספח א' לכתב האישום שסומנה במ/2.

זכות ערעור בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ב ניסן תשע"ה, 01 אפריל 2015, במעמד הצדדים.

חאלד כבוב, שופט